

Илиндански црквено-народни сабор у Шекулару

На празник Светог пророка Илије, у сриједу 2. августа 2023. године, Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Методије служио је са свештенством Свету архијерејску литургију, у Цркви Светог Јована Крститеља, у Шекулару код Берана, чија је ово племенска слава.

Бројном вјерном народу, сабраном у Светој служби Божјој и црквено-народном сабрању, обратио се о. Жељан Савић, некадашњи праох трепачко-шекуларски, осврнувши се на прочитано Свето јеванђеље.

„На самом крају прочитаног Јеванђеља чусмо како народ, који се раније дивљаше Господу Христу и Његовим ријечима благодати, хоће да га баци са горе, гдје бијаше њихов град, јер се разгњевише на ријечи Његове. Често се тако дешава међу нама људима, сјетимо се како је на Цвијети исти тај народ говорио: Осана, сину Давидову, а након пет дана говори: Распни Га. Каже Господ: Вјерујте истини, истина ће вас ослободити и ко год је од истине глас мој слуша. Ја сам пут, истина и живот. Ако смо Христови, глас Његов чућемо и

ако смо Његови ослободиће нас Његова истина. Али, ако се деси да смо мимо Његове истине, ништа човјека не може толико да боли као истина ако је он мимо ње. Управо онај народ који је на Цвијети говорио Господу: Осана, после исти тај народ хоће да Га разапне, јер не препознају истину и Њега који јесте истина Очева, не препознају Га и сада хоће да Га распињу“, казао је о. Жељан, додајући да се исто дешава на празник Светог пророка Илије, народ се диви науци Његовој, ријечима Његовим, а после, повријеђен истином хоећ да Га баца са горе.

„То нам показује да се чувамо да не будемо такви, да будемо увијек уз истину, да слушамо глас Његов, да не отпаднемо од истине, од Христа Бога нашег. Данас прослављамо Светог пророка Илију, а налазимо се у Храму Светог Јована Крститеља. Оба су претече Христове, један претеча Његово првог доласка на земљу, а други ће бити претеча Његовог другог и славног доласка, када ће доћи Христос да суди живима и мртвима и када ће успоставити Царство Његово коме неће бити краја. Када дође Господ да суди живима и мртвима, тада ће одвојити праведне и грешне онако како говори у једној својој причи. Праведне у васкрсење живота подићи ће, а грешне у васкрсење суда. Праведнима ће рећи Господ: Ходите благословени Оца мога у Царство које сам вам припремио од постања свијета, а неправеднима ће Господ рећи: Идите од мене проклетии који чините безакоња, не познајем вас. Да се и ми удостојимо, ради молитвама и Светог пророка Илије и Светог пророка Јована Крститеља, стајања са десне стране Господа, да слушамо глас Његов истинити и да никад од те Његове истине не отпаднемо“, поручио је свештеник Савић.

Поводом славе Шекулара, освештан је и преломљен славски колач и жито.

Ријечима архипастирске поуке обратио се Епископ будимљанско-никшићки Методије, честитајући славу и традиционални црквено-народни сабор, који се кроз вријеме увијек одржавао у овом дивном мјесту, на Светог Илију.

„Христос је својим ученицима рекао да ће сви они који буду ишли за Њим бити гоњени. Тако и овај пророк велики Илија, за кога се није знало док није почело гоњење вјере у Израиљу, у његовом времену, када су цар Ахав и његова царица Језавеља ријешили да истинитог Бога, коме се народ јеврејски клањао генерацијама и вјековима, и вјеру коју је од својих патријараха преузео и чувао, а утврђивали их пророци који су се повремено и по потреби јављали у јеврејском народу, ријешили је тај цар да гони истинску и праву вјеру и почео идолу и богу Валу да се клања, па је и жречеве окупио и приносили су њима идоле“, казао је Владика, напомињући да се до тог

момента није знало ништа о Светом Илији, осим да је Тесвићанин, да је тамо живио, а онда се он појавио и почео да народ опомиње и утврђује у вјери, а да кори цара Ахава и царицу Језавељу због одрицања од истините и праве вјере.

„Не би Илија ништа радио, нити би проповједао и корио цара да није цар ударио на оно што је најбитније и најзначајније, суштински важно у људском животу, што је жила куцавица а то је прави и истински наш однос према истинитом Богу творцу. Бог се кроз историју људског рода постепено и повремено јављао и откривао, прво преко красоте творевине првим људима, онда који су после Адама живјели на овоземаљском шару, па онда као Бог један који је истински, прави Бог, јавивши се патријарху Авраму па онда изабраном народу јеврејском се откривао, који је повремено у својој историји одступао од тог богооткривења, које му је било дато. Кроз то је и само због тога био изабран, јер је истинску и праву вјеру чувао“, подсјетио је Његово преосвештенство, указавши да је кроз пророке који су се јављали, наговјештавао Бог свог Сина и говорио о Њему који треба да дође и да се оваплоти.

„Кад се Син оваплотио, онда је Он наговјештавао Духа Светог којег ће, кад Он се узме и узнесе са земље, ниспослати својим ученицима и апостолима. Тако Бог, не одједном, и све, и одмах, као што је ово вријеме и ова епоха научила људског рода да има и дограби сада и одмах и све, него је постепено кроз историју људског рода себе откривао до потпуног откривења себе као Бога Оца Сина и Духа Светог у три лица. Кроз пророке у Старом завјету, кроз свог Сина у Новом, кад се Он оваплотио и до дана данашњег кроз дејство Духа Светог Који је у Цркви, овдје гдје смо се ми данас сабрали. Сабра нас овдје око светиње Божје, Тијела и Крви Христове, да се сјединимо с Богом, јер једино оно што је пролазно, пропадљиво, земаљско и привремено, што је крв, тијело и природа људска може се спасити ако се сједини са Богом“, бесједио је Владика Методије.

Највећи израз тог сједињења, овдје на земљи, по његовим ријечима, врхуни у Светим тајнама Тијела и Крви Христове, којима се на свакој Литургији причешћујемо.

„Тако је Свети Илија од Језавеље у пустињу да бјежи, јер је прогоњен био као што је и Христос, после њега рекао да сви они који буду истини слиједили, правди и доброти, а то су имена Божја, и не само имена Божја и Његова својства, и доброта, него то је сами Бог истина, правда и доброта. Ко год заволи истину, правду и доброту заволио је Христа, али биће, нека зна, гоњен

у овом свијету као што је Свети Илија. Има на овој икони изображен он како у пустињи, сакривен од гоњења моли се Богу и храни га гавран, доноси му месо и храни га у пустињи и углавном се тако изображава Свети Илија на иконама. Молио се Богу у једном повијеном стању свог тијела, тиме показује да треба да сабирамо све силе свога тијела, ума и душе и свог бића у центар свог бића, а то је срце, да сабирамо наше мисли да не блуде, да не лете, да буде мир у уму који је заузет молитвом и ријечима молитве, коју треба да изговарамо и сабирамо се у центар свог бића, у своје срце.

У срцу ако не нађемо Бога, нећемо Га нигдје ван себе и споља наћи. Ту је престо Господњи. Наћи ћемо Га у том сабрању, у молитви, у скрушењу, у трагању за истином, правдом и добротом, у милости коју будемо имали према другима, сажаљењу и саосјећању према ближњима и у свему ономе чему нас Христос у Јеванђељу учи и Свети Илија својим животом, својом молитвом, неодступним следовањем за истином и правдом и добротом“, казао је Преосвећени Епископ Методије, подсјетивши да се Свети Илија срео са жрецима лажних богова и идола, који су поставили жртвеник на врху једне горе, тада је Свети Илија рекао: Ако је тај ваш бог коме се клањате истинит, ако је прави и ако је жив, нека он запали ваше жртве паљенице.

„Молили су се цио дан пред тим жртвеником 300-400 жречева и ништа се десило није. Свети Илија их је исмијавао и говорио: Можда вам спава ваш бог, па мало гласније му се молите. Они су још гласније узвикивали и дозивали име лажног бога и ништа се десило није. А кад се Свети Илија помолио пред цјелокупним народом, Бог је због тог народа коме није желио да пропадне, као што не жели да ниједан народ у историји рода људског пропадне, пројавио се и запалио жртве Илијине и тиме показао да је Илија онај који је путеводитељ и показује којем Богу треба да се моли, којим путем да иде.

Пророк Илија је једини у историји људског рода, поред Еноха праоца, који још увијек није окусио смрт овог тијела, није умро тијелом него се вазнио на небо у огњеним колесницама и чека се други долазак Христов, тада ће он поново са Енохом сићи са неба на земљу и проповједати Христов долазак, исправљати људе последњег времена у којем ће, како је пророковано, бити велико одступништво од Бога и од истине, од љубави, од доброте, и од правде“, закључио је Владика будимљанско-никшићки г. Методије.

Заједничарење је настављено традиционалним Илинданским сабором уз пригодан програм и трпезу љубави.

mitropolija.com